

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ว่าด้วย เงินบำเหน็จของพนักงาน พ.ศ. 2541

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 18 (2) (10) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. 2541 ประกอบมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุม ครั้งที่ 2 (8/2541) วันที่ 19 พฤศจิกายน 2541 จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วย เงินบำเหน็จของพนักงาน พ.ศ. 2541”

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3. ในระเบียบนี้

มหาวิทยาลัย หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

พนักงาน หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีเฉพาะส่วนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

เงินเดือน หมายความว่า เงินที่มหาวิทยาลัยจ่ายให้แก่พนักงานตามอัตราตำแหน่งและอัตราเงินเดือนของมหาวิทยาลัยเป็นรายเดือน เพื่อตอบแทนการทำงาน of พนักงานรวมทั้งเงินพิเศษสำหรับการสู้รบ แต่ไม่รวมเงินตอบแทนในลักษณะค่าล่วงเวลา เบี้ยประชุมอนุกรรมการ เบี้ยเลี้ยง หรือประโยชน์อย่างอื่น

เงินบำเหน็จ หมายความว่า เงินที่มหาวิทยาลัยจ่ายให้แก่พนักงานเมื่อออกจากงานตามข้อบังคับนี้ โดยจ่ายให้คราวเดียว

ระยะเวลาการทำงาน หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่พนักงานเข้าประจำทำงานในมหาวิทยาลัยและได้รับเงินเดือน จนถึงวันที่ออกจากงานหักด้วย ระยะเวลาที่ผู้นั้นลาเกินกำหนด หรือถูกสั่งพักงานโดยมิได้รับเงินเดือนสำหรับระยะเวลาที่ถูกสั่งพักงาน หรือต้องพักงาน โดยได้รับเงินเดือนไม่เต็มเดือนสำหรับระยะเวลาที่ถูกพักงาน

ระยะเวลาไปรับราชการทหารชั่วคราวนั้น จะโดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง หรือไม่ก็ตามให้ถือว่าเป็นระยะเวลาทำงานเท่ากับระยะเวลาที่ทางราชการทหารต้องการ โดยได้ให้รวมถึงวันเดินทางไปและกลับเท่าที่จำเป็น

ระยะเวลาที่พนักงานไปศึกษา ฝึกอบรม สูงงาน และปฏิบัติการวิจัยทั้งภายในและต่างประเทศให้นับเป็นเวลาการทำงาน เฉพาะที่ลาไปศึกษา ฝึกอบรม สูงงาน และปฏิบัติการวิจัย โดยได้รับเงินเดือน

๕๕.

บุตร หมายความว่า บุตรชอบด้วยกฎหมาย แต่ไม่รวมถึงบุตรที่พนักงานได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น หรือบุตรที่สมรสแล้ว

ทายาท หมายความว่า บุตร คู่สมรส และบิดามารดา หรือผู้ที่พนักงานระบุให้เป็นผู้รับเงินตามข้อบังคับนี้

ข้อ 4. ให้ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จ ยื่นคำขอรับเงินตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด ต่อผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดของพนักงาน ได้ตั้งแต่วันที่มิสิทธิ

ข้อ 5. ระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือ คำสั่ง เกี่ยวกับวิธีการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จให้อริการบดีเป็นผู้กำหนด

ข้อ 6. ให้อริการบดีหรือผู้ที่อริการบดีมอบหมายเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน ได้ภายหลังจากผ่านขั้นตอนการดำเนินการตามข้อ 4 แล้ว

ข้อ 7. การจ่ายเงินให้ฝ่ายการเงินของมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ 8. พนักงานไม่มีสิทธิรับเงินบำเหน็จในกรณีดังต่อไปนี้

8.1 ถูกลงโทษถึงปลดออก ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2541

8.2 ถึงแก่ความตายเนื่องจากกระทำผิดในทางอาญา เว้นแต่เป็นความผิดกฎหมาย หรือ ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

8.3 มีกรณีกระทำผิดวินัยหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ซึ่งทางมหาวิทยาลัยถือว่า ถ้าไม่ตายเสียก่อนก็จะถูกลงโทษถึงปลดออกตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2541

8.4 ลาออกโดยมีระยะเวลาการทำงานไม่ครบสิบปี

ข้อ 9. การคำนวณเงินบำเหน็จเพื่อจ่ายตามข้อบังคับนี้ให้เป็นไปดังนี้

เงินบำเหน็จที่ได้รับ = อัตราเงินเดือนเฉลี่ย 5 ปีสุดท้าย x ระยะเวลาการทำงาน (ปี) x อัตราแปรผัน

อัตราแปรผันคำนวณเงินบำเหน็จ มีดังนี้

ระยะเวลาการทำงาน (ปี)	อัตราแปรผัน
0- 10 ปี	0
เกิน 10 ปีขึ้นไป	1.0

ข้อ 10. การนับระยะเวลาการทำงานสำหรับคำนวณเงินบำเหน็จนั้น ให้นับเป็นจำนวนปี โดยให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี ตามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน เศษของเดือนหากเกินสิบห้าวัน ให้นับเป็นหนึ่งเดือน

ข้อ 11. ในกรณีที่พนักงานไม่สามารถยื่นขอรับเงินบำเหน็จได้ด้วยตัวเอง เนื่องจากพนักงานตาย ให้มหาวิทยาลัยจ่ายเงินบำเหน็จแก่บุคคลผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- (1) บุตรให้ได้รับสองส่วน ถ้าพนักงานผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้ได้รับสามส่วน
- (2) คู่สมรส ให้ได้รับหนึ่งส่วน
- (3) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ถ้าไม่มีบุคคลผู้มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จ ตามข้อ 11 ในข้อใดข้อหนึ่ง โดยบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้แบ่งเงินนั้นระหว่างผู้มีสิทธิที่เหลือตามส่วนในข้อที่ผู้มีสิทธิจะพึงได้รับเงิน ดังกล่าว

ในกรณีไม่มีทายาท ตามข้อ 11 ให้จ่ายแก่บุคคล ซึ่งพนักงานผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อมหาวิทยาลัยตามแบบที่มหาวิทยาลัยได้กำหนด

ข้อ 12. พนักงานหรือทายาทของพนักงานซึ่งมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จจะต้องยื่นคำขอรับเงินดังกล่าวภายในกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่พนักงานผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำเหน็จ ถ้าพ้นกำหนดดังกล่าวนี้แล้วให้ถือว่าหมดสิทธิ และเงินบำเหน็จที่พนักงานนั้นพึงจะได้รับให้ตกเป็นของกองทุนเงินสวัสดิการโดยให้มหาวิทยาลัยหักจำนวนเงินที่ต้องชดใช้ตามข้อ 13 เสียก่อน

ข้อ 13. พนักงานที่มีข้อผูกพันหรือสัญญาจะต้องชดใช้เงินให้แก่มหาวิทยาลัยไม่ว่ากรณีใดเมื่อออกจากงาน ให้มหาวิทยาลัยหักเงินบำเหน็จของพนักงานผู้นั้นจนครบตามข้อผูกพันหรือสัญญาเสียก่อน แล้วจึงจ่ายส่วนที่เหลือให้แก่พนักงานหรือทายาทต่อไป

ข้อ 14. ในกรณีที่พนักงานออกจากงานแต่ผู้นั้นถูกสอบสวนทางวินัย หรืออยู่ในระหว่างถูกมหาวิทยาลัยฟ้องร้องดำเนินคดี ให้ระงับจ่ายเงินบำเหน็จไว้ก่อนจนกว่าผลการสอบสวนหรือคดีถึงที่สุด

ข้อ 15. ให้มหาวิทยาลัยจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่พนักงานหรือทายาทภายใน 30 วัน นับแต่วันยื่นคำขอรับเงินบำเหน็จ ยกเว้นภายใต้บังคับแห่งข้อ 14 ถ้าผลการสอบสวนหรือคดีถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าพนักงานไม่ได้กระทำความผิดอันเป็นเหตุให้หมดสิทธิ การรับเงินบำเหน็จตามที่กำหนดไว้ในข้อ 9 ให้มหาวิทยาลัยจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่พนักงานหรือทายาทภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ผลการสอบสวนหรือคดีถึงที่สุด

ข้อ 16. การรับเงินตามข้อบังคับนี้ไม่ตัดสิทธิของพนักงานที่พึงจะได้รับเงินตาม
กฎหมายอื่น

ข้อ 17. ให้อธิการบดีมีอำนาจออกระเบียบ หลักเกณฑ์หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้
เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ 18. พนักงานผู้ใดใช้สิทธิตามข้อบังคับนี้โดยทุจริต นอกจากจะรับโทษทาง
วินัยแล้ว ให้เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับเงินบำเหน็จตามข้อบังคับนี้ การพิจารณาทางโทษ ให้อยู่ใน
ดุลยพินิจของอธิการบดี

ข้อ 19. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาและไม่
อาจปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ได้ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541

(นายพารณ อิศรธนา ณ อยุธยา)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

a:raikap6.doc/19 พ.ย.41